

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 135/06-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť J. B., D., zastúpeného ustanoveným advokátom JUDr. R. D., Š., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 p o r u š i l základné právo J. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. J. B. n e p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia J. B. v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisícosemstoosemdesiatosem

slovenských korún) advokátovi JUDr. R. D., Š., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Veľký Krtíš je p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisíc osemstoosemdesiatosem slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. apríla 2006 č. k. I. ÚS 135/06-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľovi bol uvedeným uznesením zároveň ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom, a to advokát JUDr. R. D.

Zo sťažnosti vyplynuli nasledovné podstatné skutočnosti: „Dňa 5. augusta 2004 podľa vecnej príslušnosti podal som na Okresný súd vo Veľkom Krtíši žalobu/návrh na Ing. J. S. (...) pre spôsobenie škody krivou svedeckou výpoveďou pred senátom Krajského súdu v Bratislave pri vypočutí Okresným súdom vo Veľkom Krtíši. (...)

Od podania mojej žaloby dňa 5. augusta 2004 do podania mojej sťažnosti na prietahy v súdnom konaní na Ústavný súd Slovenskej republiky čiže do 27. marca 2006 neuskutočnilo sa vo veci jediné pojednávanie na žiadnom súde, čo preukazuje prietahy v súdnom konaní na okresnom súde vo veci 4 C 74/2004-60.

V záujme nápravy veci, odstránenia prietáhov na súde konal som iniciatívne využitím dostupných opravných prostriedkov. Dňa 17. decembra 2005 a dňa 2. januára 2006 poslal som prvý a druhý sťažnostný list predsedovi Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, pre spôsobenie prietáhov v súdnom konaní. Na dve moje sťažnosti odpovedal mi listom zo dňa 18. januára 2006 predseda Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. List je plný zavádzajúcich údajov a zavádzajúceho záverečného zhodnotenia postupu súdu a tak som požiadal predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici o prešetrenie postupu predsedu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. (...)

Podľa sťažovateľa predseda okresného súdu tvrdí „*vyslovenú lož*“, pretože v žiadnej zo svojich sťažností neuvádza, že tieto smerujú proti sudkyni konajúcej vo veci, pričom jeho sťažnosti boli namierené proti okresnému súdu. Sťažovateľ namieta, že i keď predseda okresného súdu uviedol vo svojom liste, že viacero sudcov a sudkýň odstúpilo od rozhodovania z dôvodu zaujatosti, nebolo uvedené, o akú zaujatosť ide a už vôbec nie, či toto odstúpenie bolo dôvodné. Predseda okresného súdu podľa sťažovateľa „*zakrývaním nedostatkov v práci okresného súdu*“ v súvislosti s jeho vecou len potvrdzuje, že jeho sťažnosti na prietahy sú oprávnené, a keďže k náprave nedošlo, 23. januára 2006 podal predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „*krajský súd*“) žiadosť o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní. Na túto žiadosť predseda krajského súdu nereagoval, ani v zákonnej lehote nepotvrdil prijatie sťažnosti a ani neoznámil predĺženie termínu na vybavenie žiadosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa sťažovateľ domáha:

„1) aby Ústavný súd Slovenskej republiky svojím uznesením prijal závery a opatrenia, ktoré zo zákona zabezpečia rešpektovať moje ústavné právo na prerokúvanie mojej žaloby vo veci 4 C 74/04 bez zbytočných prietáhov a v primeranom časovom limite, aby tak nepretrvával skutkový stav, ktorý spôsobuje moju dlhodobú sociálnu mizériu a následné poškodenie môjho zdravia vplyvom produkovaných stresov a nepriaznivých okolností aj nevybavovaním mojej žaloby na okresnom súde včas a čo najskôr, keďže žaloby tohto druhu majú mať na každom súde prednosť pred inými žalobami,

2) aby mi Ústavný súd Slovenskej republiky svojím uznesením zaručil primerané peňažné zadosťučinenie a zaviazal Okresný súd vo Veľkom Krtíši, aby mi vyplatil zadosťučinenie vo výške 150 000,- Sk, čo považujem za minimálnu čiastku, a to vzhľadom

na moje poškodenie aj včasným neriešením mojej žaloby vo veci 4 C 74/04 na okresnom súde. (...)“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. M. R., listom z 3. mája 2006 sp. zn. Spr. 235/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 17. mája 2006.

2.1. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení podal chronológiu úkonov vykonaných v napadnutej veci a uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Sťažovateľ J. B. vo svojej sťažnosti tvrdí, že nečinnosťou Okresného súdu vo Veľkom Krtíši vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 74/04 bolo porušené jeho právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Tvrdí, že predtým, ako podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky podaniami zo dňa 21. 12. 2005 a 09. 01. 2006 podal sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. predsedovi Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. Je pravdou tak, ako uvádza vo svojej sťažnosti, že upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 18. 01. 2006 mu predseda okresného súdu oznámil, že považuje jeho sťažnosť na prietahy v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 4 C 74/04 za nedôvodnú. Ďalej sťažovateľ vo svojej sťažnosti píše, že listom zo dňa 20. 01. 2006 sa obrátil na predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici, za účelom prešetrenia vybavenia jeho sťažnosti predsedom okresného súdu. Na Okresný súd vo Veľkom Krtíši takéto jeho podanie neprišlo. Na základe telefonického rozhovoru s E. Z., dozornou úradníčkou Krajského súdu v Banskej Bystrici som zistil, že takéto podanie J. B. došlo na Krajský súd v Banskej Bystrici, je evidované pod č. Spr. 10013/06 ale nebolo meritórne vybavené, pretože J. B. bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na postup súdu 200,- Sk a on tento poplatok za úkon súdu v stanovenej lehote neuhradil (sadzobník súdnych poplatkov III. položka 27 príloha zákona SNR č. 71/1992 Zb.). Vzhľadom na uvedené si myslím, že J. B. predtým, ako podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky nevyužil všetky dostupné právne prostriedky nápravy a už z tohto dôvodu by mala byť jeho sťažnosť neúspešná.

Pre prípad, že by Ústavný súd Slovenskej republiky bol iného právneho názoru uvádzam, že pre rozhodnutie o tom, či štátny orgán v ľubovoľnej fáze konania porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa berú do úvahy rovnaké kritériá a to

- a) dĺžka konania o subjektívnom práve*
- b) zložitost' veci*
- c) správanie účastníkov*
- d) (ne)činnosť orgánu konajúceho vo veci.*

V danom prípade pre postup v konaní nie je zákonom ustanovená lehota. J. B. podal na súd podanie, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na ochranu osobnosti, ale ktoré nemá náležitosti uvedené v § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p., pretože nie je z neho zjavné čo sleduje – čoho sa domáha. Keďže v tomto svojom podaní súčasne žiada priznať oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 138 ods. 1 O. s. p.) a ustanovenie zástupcu z radov advokátov (§ 30 O. s. p.), súd predtým, ako mohol pristúpiť k procesnému postupu podľa § 43 ods. 1 O. s. p. musel rozhodnúť o návrhoch J. B. podľa § 138 ods. 1 O. s. p. a § 30 ods. 1 O. s. p. Pri tomto svojom rozhodovaní či už vyšší súdny úradník, alebo sudca Okresného súdu vo Veľkom Krtíši postupovali plynule a bez prietahov. Súd ustanovil J. B. za zástupcu z radov advokátov už troch rôznych advokátov, pričom doteraz ani jeden z nich nebol právoplatne ustanovený z dôvodu podaných odvolaní, či už zo strany advokátov, alebo samotného J. B. Fyzická osoba, označená J. B. vo svojom podaní, ako odporca Ing. J. S. je primátorom Mesta V. a tak ako to vyplýva z oznámenia väčšiny sudcov tunajšieho súdu predsedovi súdu, sudcovia sú s ním v priateľskom vzťahu a preto žiadali o vylúčenie z prejednávania veci. Súhlasili s tým, aby vec bola pridelená inému sudcovi. Preto potom predseda súdu postupne prideloval vec sudcom na okresnom súde v súlade s ustanovením § 15 O. s. p. Spis sa dostal k sudcom až v súvislosti s postupom podľa § 374 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže úplne vyhovieť sudca. Je povinnosťou súdu potom, ako bude právoplatne ustanovený zástupca z radov advokátov J. B. tohto vyzvať postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. na doplnenie podania J. B., so stanovením lehoty. Ak v stanovenej lehote podanie nebude doplnené, súd musí toto podanie odmietnuť (§ 43 ods. 2 O. s. p.). Z vyššie uvedeného vyplýva, že zdanlivé prietahy v konaní sú spôsobené najmä následkom správania sa J. B. (na súd podal podanie, ktoré nemá náležitosti riadneho návrhu na začatie konania,

ku svojej žiadosti na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nepredložil súdu listinné dôkazy potvrdzujúce jeho osobné a majetkové pomery a v stanovenej lehote nepredložil súdu potvrdenie o osobných a majetkových pomeroch, podal odvolanie proti rozhodnutiu o ustanovení zástupcu z radov advokátov) ktoré spôsobuje spomalenie postupu konania.

Vzhľadom na uvedené považujem sťažnosť J. B. vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš za neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993, keďže sťažovateľ nevyužil všetky dostupné prostriedky nápravy, alternatívne žiadam ústavný súd, aby jej nevyhovel, keďže u sťažovateľa nedošlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Netrvám na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie.

2. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„(...) Sťažovateľ aj po uvedenom vyjadrení Okresného súdu Veľký Krtíš zotrváva na svojej sťažnosti, pretože je presvedčený o tom, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 4 C 74/04 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktorú skutočnosť si môže Ústavný súd preveriť nahliadnutím do predmetného súdneho spisu.

Ďalej sme presvedčení aj o tom, že zbytočné prieťahy v tomto konaní nenastali náročnosťou veci samej a ani z dôvodov, ktoré by sťažovateľ zapríčinil sám. Sťažovateľ sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia s odôvodnením dlhodobej právnej neistoty, nakoľko doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté a taktiež nie sú vyhliadky na takéto rozhodnutie.

Zároveň Vám týmto aj oznamujeme, že netrváme na ústnom pojednávaní veci a súhlasíme, aby Ústavný súd SR rozhodol na neverejnom pojednávaní a súčasne priznal aj trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby a konaní pred ÚS SR (+ DPH) na účet právneho zástupcu JUDr. R. D. (...) a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 74/04:

Dňa 9. augusta 2004 podal sťažovateľ na okresnom súde proti Ing. J. S., V. (ďalej len „žalovaný“) podanie označené ako „*spôsobenie škody krivou svedeckou výpoveďou na súdoch, zneváženie môjho dobrého mena, poskytovanie nepravdivých informácií o mojej osobe rôznym osobám a súdu*“, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 4 C 74/04, a tiež podanie, v ktorom žalobca žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 7. septembra 2004 súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní preukázal svoje majetkové a finančné pomery, a za tým účelom mu zaslal tlačivo. Táto výzva bola sťažovateľovi doručená 13. septembra 2004.

Dňa 29. septembra 2004 súd urgoval u sťažovateľa splnenie výzvy zo 7. septembra 2004.

Dňa 4. októbra 2004 sťažovateľ doplnil svoju žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 6. októbra 2004 súd vyzval sťažovateľa na zaslanie originálu potvrdenia o výplate dôchodku (pretože doručil len jeho fotokópiu), výpisu z LV príslušného katastrálneho úradu, ako aj na oznámenie, či je vlastníkom osobného motorového vozidla.

Dňa 18. októbra 2004 sťažovateľ reagoval na výzvu súdu zo 6. októbra 2004 .

Dňa 25. októbra 2004 súd požiadal Katastrálny úrad v B., Správu katastra, S. (ďalej len „kataster nehnuteľností“), o výpis z listu vlastníctva ohľadne nehnuteľností, ktorých vlastníkom je sťažovateľ.

Dňa 22. novembra 2004 kataster nehnuteľností doručil súdu výpis z listu vlastníctva.

Dňa 27. decembra 2004 súd uznesením č. k. 4 C 74/04-28 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2005.

Dňa 20. januára 2005 súd uznesením č. k. 4 C 74/04-29 ustanovil za právneho zástupcu sťažovateľa v napadnutom konaní pred okresným súdom advokáta Mgr. M. Z.

Dňa 2. februára 2005 Mgr. M. Z. podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 4 C 74/04-29 z dôvodu konfliktu záujmov.

Dňa 9. februára 2005 súd vyzval menovaného advokáta, aby v lehote 10 dní oznámil spisovú značku konania príslušného súdu, na ktorom sa vedie konanie zakladajúce údajný konflikt záujmov.

Dňa 3. marca 2005 Mgr. M. Z. oznámil súdu požadované údaje.

Dňa 14. marca 2005 súd požiadal Okresný súd Bratislava II o oznámenie, či v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 11 C 49/05, v ktorom je sťažovateľ v postavení odporcu, zastupuje advokát Mgr. M. Z. navrhovateľa.

Dňa 4. apríla 2005 súd urgoval vybavenie dožiadania zo 14. marca 2005.

Dňa 20. apríla 2005 súd opätovne urgoval vybavenie dožiadania zo 14. marca 2005.

Dňa 12. mája 2005 Okresný súd Bratislava II oznámil, že Mgr. M. Z. zastupuje navrhovateľa v spore, v ktorom je sťažovateľ odporcom.

Dňa 13. mája 2005 zákonný sudca predložil spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) spolu so žiadosťou o jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na jeho pomer k osobe odporcu.

Dňa 17. mája 2005 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Dňa 19. mája 2005 krajský súd uznesením sp. zn. 15 NcC 22/05 rozhodol, že sudca okresného súdu JUDr. M. R. je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 4 C 74/04.

Dňa 27. mája 2005 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 1. júna 2005 bol spis pridelený na prerokovanie a rozhodovanie sudkyňi okresného súdu JUDr. M. K.

Dňa 9. júna 2005 JUDr. M. K. oznámila predsedovi súdu dôvody svojej zaujatosti a požiadala o vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí.

Dňa 13. júna 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodovanie sudkyňi okresného súdu JUDr. E. P.

Dňa 22. júna 2005 JUDr. E. P. oznámila predsedovi súdu dôvody svojej zaujatosti a požiadala o vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci.

Dňa 27. júna 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodovanie sudkyňi Mgr. D. K.

Dňa 11. júla 2005 Mgr. D. K. oznámila predsedovi súdu dôvody svojej zaujatosti a požiadala o vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci.

Dňa 11. júla 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodovanie sudcovi JUDr. M. V.

Dňa 18. júla 2005 JUDr. V. oznámil predsedovi súdu dôvody svojej zaujatosti a požiadal o vylúčenie z prerokovania a rozhodovania vo veci.

Dňa 20. júla 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodovanie sudkyňi Mgr. E.S.

Dňa 7. marca 2006 okresný súd uznesením č. k. 4 C 74/04-60 ustanovil za právneho zástupcu sťažovateľa v napadnutom konaní pred okresným súdom advokátku JUDr. A. B. – Š., so sídlom v S.

Dňa 20. marca 2006 podal sťažovateľ proti uzneseniu č. k. 4 C 74/04-60 odvolanie z dôvodu, že na cestovné za advokátkou do S. z D. nemá finančné prostriedky a neumožňuje mu to ani jeho zlý zdravotný stav. Sťažovateľ zároveň požiadal, aby mu súd ustanovil advokáta z Bratislavy alebo zo Š.

Dňa 21. marca 2006 súd uznesením č. k. 4 C 74/04-66 ustanovil za právneho zástupcu sťažovateľa v napadnutom konaní pred okresným súdom advokátku JUDr. B. B., so sídlom Š.

Dňa 7. apríla 2006 JUDr. B. B. podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 4 C 74/04-66, ktoré odôvodnila svojím nepriaznivým zdravotným stavom.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukazoval na zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd (okrem nepresného žalobného návrhu) nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 20. júla 2005 do 7. marca 2006, teda počas viac ako sedmich mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu, aj keď bolo skutočne ojedinelé, z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy je netolerovateľné, pretože k priet'ahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu, pritom aj keď ide o nepresný žalobný návrh (na okresnom súde však zaevidovaný do registra C, a nie Nc), z jeho obsahu vyplýva (§ 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je ochrana osobnosti, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk „a to vzhľadom na moje poškodenie aj včasným neriešením mojej žaloby“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci, a to najmä na skutočnosť, že v postupe okresného súdu ústavný súd zistil iba ojedinelú a pomerne krátkodobú nečinnosť, a prihliadnuc k všetkým okolnostiam danej veci ústavný súd dospel k názoru, že výrok o porušení základných práv sťažovateľa, o prikázaní okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov podľa záväzného právneho názoru ústavného súdu a o uložení povinnosti okresnému súdu uhradiť jeho trovy konania pred ním postačuje na efektívnu ochranu základných práv sťažovateľa. Preto ústavný súd finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nepriznal.

Z uvedených dôvodov o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 20. apríla 2006 a podanie písomného

stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 17. mája 2006). Za dva úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena dvakrát 2 730 Sk a režijný paušál dvakrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 5 788 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 099,72 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú zaokrúhlene celkove sumu 6 888 Sk.

Keďže ústavný súd po splnení podmienok ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, uložil Kancelárii ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde sa na konanie pred ústavným súdom použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené ústavný súd zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia na účet ústavného súdu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľom rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2006